

[Steen Folke]

depoter til modtagelse af udenlandske tropper. Det er et af de spørgsmål, som vi lægger vægt på, og som vi har været ude efter at få oplysninger om, og i den henseende var der altså i redegørelsen nogle reelle og konkrete oplysninger, selv om de ikke var så fyldestgørende, som jeg kunne ønske det.

Men bortset fra dette område var der stadig væk ikke nogen reelle oplysninger om regeringens planer for militæret i de kommende fire år, blot henvisning til, at man fører forhandlinger, at man ønsker et bredt forlig, og lidt om større fleksibilitet og større mål og midler og sådan noget, men uden noget som helst konkret om, hvad det handler om, hvad regeringens vurdering af forsvarskommandoens udspil eller oplæg til disse forhandlinger f. eks. er. Det var der stadig intet om.

Spørgsmålet om depoterne vil både jeg og ikke mindst min medforespørger, hr. Gert Petersen, vende tilbage til.

Alle de såkaldte ansvarlige partier er tilsyneladende enige om, at der skal ske kraftige besparelser på de offentlige budgetter. For tiden er der en sand kappestrid: hvem byder højest med hensyn til nedskæring af de offentlige budgetter? Først hed det, at regeringen ville spare 5 mia kr. oven i alle de milliarder, der allerede er sparet. Så doblede venstre op: det skulle være mindst 10 mia kr. for at batte noget. Men så kunne Aktuelt berette, at socialdemokratiet ville spare 15 mia kr. Så måtte venstre til at sætte trumf på og kom med sit seneste udspil: 42 mia kr., ganske vist over tre år, men alligevel. Og finansminister hr. Svend Jakobsen og socialdemokratiets politiske ordfører, hr. Ole Espersen, har skyndsomst udtalt, at de fandt, at venstres spareplan var et godt udgangspunkt for forhandlinger.

Men hvor er det, der skal spares? Her er socialdemokratiet og de borgerlige partier enige om, at det er de sociale og uddannelsesmæssige områder, der endnu en gang må holde for. Regeringen har planer om at skære yderligere i arbejdsløshedsunderstøttelsen, i pensionerne, på folkeskolen og på masser af andre områder. Derimod synes både socialdemokratiet og de øvrige såkaldt ansvarlige partier, at 2 mia kr. til Farøbroen er helt fint anvendt, og de er alle enige om, at der ikke skal spares på militæret, ikke en krone. Det siger lidt om deres ansvarlighed: de er an-

svarlige over for kapitalen og over for oprettholdelse af kapitalismen. Dertil kan militæret bruges, og derfor skal militæret fredes. Til gengæld må lønarbejdere og pensionister og uddannelsessøgende bære omkostningerne.

Det er forsvarskommandoens tvivlsomme fortjeneste, at så godt som hele den hidtidige debat om et nyt forsvarsforlig er kommet til at dreje sig om, hvorvidt de danske militærudgifter skal være uforandrede eller forøges med 1½ pct. eller 3 pct. om året målt i faste priser. Den såkaldte nulløsning, som regeringen har spillet ud med, indebærer som en selvfølge dyrtidsregulering. Der er ingen, der drømmer om at hugge dyrtidsportioner fra militæret.

Men regeringens udspil har rejst det obligate ramaskrig fra de borgerlige partier anført af de konservative og centrum-demokraterne og godt bakket op af politiserende generaler.

Det hører med til baggrunden for den vserende debat, at statsministeren i NATO har givet tilsagn om, at Danmark vil tilstræbe en 3 pct.s forøgelse pr. år af militærbudgettet. En lille detalje er, at der i forbindelse med finansloven for 1980 blev vedtaget en nedskæring på forsvarsministeriets budget på 100 mill. kr. Det blev kædet sammen med en tilsvarende nedskæring af u-landshjælpen. Der er dog den forskel, at u-landshjælpen skal der også spares 100 mill. kr. på de næste fire år, medens den militære nedskæring er en engangsfornøjelse, så vidt jeg har forstået.

Den såkaldte nulløsning er altså baseret på 1980-budgettet plus 100 mill. eller i alt 6.680 mill. kr. Det, som hele diskussionen om et nyt forsvarsforlig har drejet sig om indtil nu, er således, om der i løn- og prisniveau januar 1978 skal bruges 6,7 mia kr., 6,8 mia kr. eller 6,9 mia kr. ca. i 1981 og med en efterfølgende årlig vækst på henholdsvis 0 pct., 1½ pct. eller 3 pct. Efter de røgsignaler, der hidtil er udsendt af forsvarsministeren og af andre, kan man gætte på, at dette spørgsmål ender med et ægte gyldent dansk kompromis på 1½ pct. årlig realvækst i militærbudgettet.

Der er i og for sig ikke noget at sige til, at de borgerlige himler op over regeringens nuludspil, for hvis man skal tro forsvarskommandoens, er forskellen på 0 pct. og 3 pct. på det nærmeste forskellen mellem målbevidst forsvar og kapitulation. I pressen har en række generaler og oberster gjort opmærk-